

Club de lectura Carme Riera. *Temps d'una espera*

Maig del 2013

Coordinadora: Ester Sirvent

Sobre l'autora

Carme Riera Guilera va néixer a Palma el 1948. Va cursar l'ensenyament primari a l'escola del Sagrat Cor. Als dotze anys escrivia poemes i algun conte en castellà. Quan estudiava a l'Institut Joan Alcover de Palma la professora Aina Moll la va animar a escriure en català. L'escriptora reconeix la influència de la seva àvia, Catalina Estada, que li explicava històries des de molt petita. Quan va morir, l'autora va sentir l'impuls de continuar explicant-les ella a través de l'escriptura.

El 1968 es va traslladar a Barcelona, on es va llicenciar en Filologia hispànica. El 1974, amb la narració curta *Te deix, amor, la mar com a penyora*, va guanyar el premi de Puig i Llensa, de la revista "Recull" de Blanes, que va donar títol al seu primer aplec (1975). Va seguir un segon volum de narracions, *Jo pos per testimoni les gavines* (1977)

La seva primera novel·la, *Una primavera per a Domenico Guarini*, va guanyar el Premi Prudenci Bertrana de Novel·la, 1980 i va tenir una acollida favorable, tant de públic com de crítica. L'any següent, amb *Epitelis tendríssims* va fer incursió en el gènere eròtic.

Els premis es van anar succeint.: va obtenir el Ramon Llull per *Joc de miralls* (1989). Però l'obra més guardonada ha estat la novel·la històrica que narra el

procés que van patir els jueus conversos mallorquins, i la posterior cremada a la foguera, titulada *Dins el darrer blau* (1994) que va guanyar els premis Josep Pla, 1994, Joan Crexells, 1995, Lletra d'Or, 1995 i el Premio Nacional de Narrativa, 1995, atorgat pel Ministerio de Cultura espanyol per primer cop a una novel·la escrita en català. A més, traduïda a l'italià per Francesco Ardolino, va obtenir el premi Vittorini.

Amb el guió titulat *Es diu Maria Puig la meva mare?*, va fer un primer pas en el guionatge, concretament a Catalunya Ràdio (1989). Després, vindrien *Quotidiana quotidianitat* a TV3 (1994), dins la sèrie 13x13 i *Dones d'aigua*, telesèrie en coautoria, a TV3 (1997).

Ha escrit també pensant en un públic lector infantil. Una biografia, *Quasi bé un conte, la vida de Ramon Llull* (1980) i un conte, *La molt exemplar història del gos màgic i de la seva cua* (1988).

Com a estudiosa de la literatura castellana contemporània, ha publicat *La escuela de Barcelona* (1988), premi Anagrama; *La obra poética de José Agustín Goytisolo*, (1987) o *La obra poética de Carlos Barral*, (1990). Ha publicat l'antologia *Partidaris de la felicitat* (2000) amb obra de Carles Barral, José Agustín Goytisolo, Jaime Gil de

Biedma, entre d'altres, tots ells de l'anomenada Escola de Barcelona.

El març del 1994 va ser nomenada Escriptora del Mes per la Institució de les Lletres catalanes.

Mentre estava embarassada de la seva filla va escriure un diari que va publicar dotze anys després: *Temps d'una espera* (1998).

Tota la seva obra ha estat traduïda al castellà, molta de la qual traduïda per la mateixa autora. També té obra traduïda a l'alemany, l'anglès, el grec, l'italià, el neerlandès i el rus, arreu amb una molt bona recepció crítica a diversos nivells.

L'any 2000 publica la novel·la *Cap al cel obert*, ambientada a l'Havana del segle XIX, que obté el premi Crítica Serra d'Or. Aquest mateix any, la Generalitat de Catalunya li concedeix la Creu de Sant Jordi per la seva trajectòria literària i, a més, rep el premi Elio Vittorini que concedeix el Departament de Turisme de Siracusa al millor autor estranger traduït a l'italià, per l'adaptació de *Dins el darrer blau*.

Des d'abril de 2012 forma part de la "Real Academia Española de la Lengua", és la vuitena dona en la història d'aquesta institució.

Sobre *Temps d'una espera*

Temps d'una espera és el diari que Carme Riera va decidir escriure quan va saber, per segon cop a la seva vida, que estava embarassada. Com diu ella mateixa, “sembla que són les situacions extraordinàries les que tot sovint ens aboquen a escriure diaris. Un viatge, el patiment d'una malaltia o d'una guerra n'han generat diversos. Per això me pareix estrany que l'embaràs no hagi servit d'excusa per escriure'n alguns”. Ara podem conèixer els pensaments, les sensacions, els sentiments que, dia rere dia, es desprenen d'una dona que espera un infant. I és a partir d'aquest fil conductor que assistim, no sols al testimoni íntim d'una mare, sinó també a una reflexió global sobre la condició femenina relacionada amb la maternitat al llarg de la història. Es tracta, sens dubte, d'una aportació poc habitual, lluny de tòpics ensucrats i de tecnicismes mèdics: se'ns transmet una vivència en totes les seves dimensions, des de la més personal a la social, amb la sensibilitat d'una gran escriptora.

Què n'han dit:

Un relat sincer i directe

Carles Cortés

Temps d'una espera es, en realidad, una carta de amor; en este amor se alternan el lenguaje y el silencio, como en los poemas y en las imágenes de Sota la pell. Coexisten dos cuerpos en una sola carne, y este hecho lo recoge un discurso que establece la comunicación literaria entre los cuerpos más allá del tiempo real, incluso más allá de la realidad circundante, pues se crea el propio “locus amoenus” a partir del ombligo, del “omphalos”

barcelonareview.com

Fonts:

<http://www.escriptors.cat/autors/rierac/>

<http://www.lletra.com/es/autor/carme-riera>

Ens podeu seguir al blog:

<http://www.bibgirona.cat/blogs/club-de-lectura>

Biblioteca Comtat de Cerdanya

Claustre, 12

17520 Puigcerdà

Tel. 972880304

biblioteca@puigcerda.cat

www.bibgirona.net/puigcerda/